

Jeřáb karpatský

Sorbus carpatica Borbás

Stupeň ohrožení: C2

POPIS

Keř nebo strom do 15 m výšky. Listová čepel je eliptická, již od spodní třetiny pravidelně hrubě dvojitě pilovitá až slabě laločnatá, laloky jsou mělčí než u jeřábu rakouského (nedosahují 1/10 šířky listové čepele). Laloky jsou zaoblené, směřující ven z obvodu listové čepele. Čnělky jsou z 1/4-1/3 srostlé. Červené malvice mají často zdužnatělé báze kališních zubů. Z taxonomického hlediska se jedná spíše o pracovní název pro skupiny polytopicky vzniklých hybridních jedinců stojících mezi jeřábem rakouským a mukem. Intermediální jedinci, jež nelze jednoznačně přisadit k jeřábu rakouskému nebo muku, jsou řazeni právě k tomuto soubornému druhu.

EKOLOGICKÉ NÁROKY

Jeřáb karpatský roste v rozvolněných, prosvětlených lesních porostech, nejčastěji na edafické kategorii extrémní, méně na živné, obohacené humusem i kyselé, v 1.-3. lesním vegetačním stupni.

U druhu nebyla pozorována preference geologického podloží. Na studovaných lokalitách roste jak na plně osluněných, jižně orientovaných skalních výspách, na mělké litozemí, tak i na severně orientovaných stanovištích na pedologicky podmíněných světlinách s rankerem se surovým humusem.

ROZŠÍŘENÍ

V ČR je udáván pouze z NP Podyjí v početnosti několika málo desítek jedinců, fytogeografický okres Moravské podhůří Vysočiny (6).

PŘÍČINY OHROŽENÍ

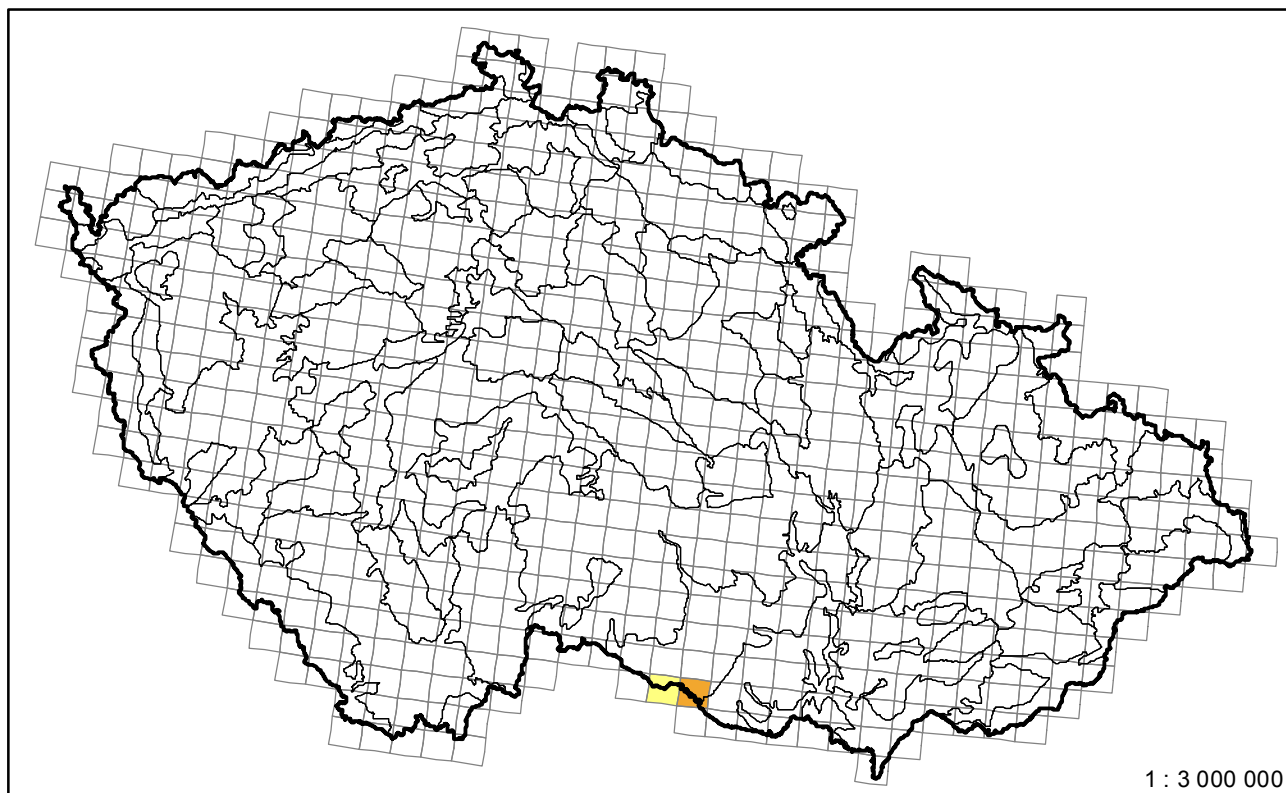
Hlavní příčinou ohrožení je nízká početnost jedinců v mikropopulacích a současně malý počet těchto mikropopulací, které jsou však chráněny statutem Národního parku. Zmlazení je pod vlivem okusu zvěře.

SEZNAM LITERATURY

ŠEFL J., 2007. *Jeřáby na Podyjí*. Thayensia, 7: 121-151.

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1 4

Výskyt po roce 2001

